

KILDUDEKS PURUNENUD

*„Catherine McKenzie uusima jõulise
teose meeldejäävatel peategelastel kisub
kõik vägisi viltu... Ülipõnev lugu!”
– Mary Kubica*

RAHVUSVAHELINE MENUKIRJANIK
CATHERINE MCKENZIE

Catherine McKenzie

Fractured

2016

*Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub
eranditult kirjastusele ERSEN.*

*Selle raamatu reprodutseerimine, tõlkimine ja levitamine
ilma valdaja loata on õigusvastane
ja seadusega karistatav.*

See on ilukirjanduslik teos. Nimed, tegelased, organisatsioonid, kohad, sündmused ja juhtumid on kas kirjaniku kujutluse vili või kasutatakse neid ilukirjanduslikus võtmes.

Kaane kujundanud Reet Helm

Toimetanud Kaie Nõlvak

Korrektor Inna Viires

Text copyright © 2016 by Catherine McKenzie

www.catherinemckenzie.com

All rights reserved.

© 2017 Kirjastus ERSEN

M12337717

ISBN 978-9949-82-156-3

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest

www.ersen.ee

Pühendatud Abigail Koonsile

Täna

JOHN

Kell 6 hommikul

Ma ei ole ikka veel kindel, miks ma hakkasin hommikuti tänava-poolse akna juures valves istuma.

Põhjuseks oli midagi pealtnäha ilmsüütut, olen selles kindel. Küllap ütlen täna pärastpoole nii, kui minult küsitakse. Mis see ka ei olnud, näib mulle nüüd, et mu päevad on alati nõnda alanud. Istun bokserite väel, kohvikruus peos, ja vaatan aknast vastasmaja poole. Ja et mu päevad jäävadki nõnda algama, kuigi ma tean, et ei see ega teine pole võimalik.

Kohv mu kruusis on kange ja mõru. Kruusi ülaserava ümbritseb sealt kerkiv auruvine. Me ei ole veel kütet sisse lülitanud, nii et puitparkett mu paljaste jalgade all on külm. Talveks alles toppimata aknast puhub tuul sisse ja käsivarred kattuvad kananahaga. Ma mõtisklen, kui tähtsad on mulle need vaikusehetked. Aeg, mis kulub tassitäie kohvi valmistamisele ja selle joomisele.

Nende hetkedega pean arvestama. Et jälgida. Et plaanitseda.

Nüüd kerkib mingi vari ja langeb meie kitsa tänavaga risti. Tõmban pitskardina kõrvale, et paremini näha. Ma olen alati neid kardinaid vihanud. Nende naiselikkust. Seda, et nad ei paku tegelikult

privaatsust, mida näivad töötavat. Mu naise vanemate pulmakin. Neist on võimatu lahti saada. Võimatu kuhugi ära panna.

Läbi klaasiriba, mille paljastasin, paistab ainult must pragunenud sillutis mu ukseesise rõdu taga. On sügis. Meie tänava ääres kasvavad üksikud kidurad puud on punase-, oranži- ja kullakarvalised. Varsti põhjustavad mitmevärvilised lehed mulle ainult lisatööd. Need langevad tänavale, kogunevad vihmaveerennidesse, ummistavad vee äravoolu. Aga praegu tantsisklevad nad lõbusalt esimestes koidukiirtes ja annavad algavale päevale süütut sära.

Süütut.

See päev näibki süütuna; teisel pool tänavat asuv maja niisamuti. Ma ei mõelnud kunagi, et mõni maja võiks olla teistsugune. Tegelikult ei usu ma seda praegugi; ainult kõige juhtunu tõttu oleks kergem süüdistada pigem midagi kui kedagi.

Midagi elutut.

Midagi tõestamatut.

Kindlasti mitte mind ennast.

Sellepärast süüdistan ma kitsast, tumekollaste voodrilaudade ja valgete kantidega maja. Maja, mida ma vaatan igal hommikul. Ma süüdistan selle punast ust ja kahe väljapoole avaneva põikpaneeliga aknaid, mis vaatavad mulle vastu liikumatu pilguga.

See on kergem, kui süüdistada iseennast.

Too päev – kahe kuu eest – algas niisamuti. Mina istusin akna juures. Kohv oli kruusis joomiseks veel liiga tuline. Siis, veidi hiljem, kostis autorehvide õudne krigin. Ragin, mille tekitas metalli ja luu kokkupõrkamine. Hüüded. Pisarad. Kinnitused enese süütusest.

Jälle see sõna. Varem ma polnud selle üle kunagi palju mõelnud, kuid nüüd on see mu elus kesksel kohal.

Minu kohalt kostab kahinat. Ühel vastasmaja aknal liigub kardin.

Lasen kangaliru käest lahti.

Eriti täna ei sobi, kui mind nähakse vahtimas.

Tere tulemast, naaber!

Männi Tänav Naabrite Seltsi (MTNS) nimel tervitan teid ja teie peret meie naabruskonda elama asumise puhul. Me oleme rõõmsad, et ühinete meiega, ja loodame, et teile hakkab siin väga meeldima nagu meilegi. Siiras hoiatus: me võtame häid naabrisuhteid tõsiselt, aga ärge kohkuge! Kõik on rõõmus ja südamlük.

Ma pistan selle kirja ühte meie traditsioonilisse tervituskorvi. Korvist leiata järgmised esemed**:

- Meie MTSN-i tervituspaki, kus on palju informatsiooni selle kohta, mida saab Cincinnatis näha ja teha
- Meie MTNS-i restoranijuhi, kus on palju maapähklivabu ja gluteeni-sõbralikke soovitusi meie oma elanikelt
- Mõned tervislikud snäkid, mis aitavad teil kuni esimese poeskäiguni vastu pidada
- Kõigil MTNS-i liikmete kontaktnimekirja

Palun saatke mulle meili teel (cindyandpaulsutton@gmail.com) võimalikult ruttu oma kontaktandmed. Ma lisan teid meie meililisti, nii et hakkate kohe saama meie infolehte, ja ärge jätke külastamata ühtki meie toredat seltskondlikku sündmust. Kui tohin seda ise öelda, siis oskame me Mount Adamsil vahvaid pidusid püsti panna.

Seltskondlikest sündmustest rääkides mainin, et meie igakuine kvartali-pidu toimub järgmisel kuul meie majas. Palun tulge meile Männisallu (see on

Männi tänav nr 12) 1. novembril täpselt kell 6 õhtul. Rohkem teavet kvartali-
pidude kohta (ka meie alkoholipoliitikast) leiate tervituspakist.

Veel kord tere tulemast. Me ootame teiega tutvumist suure põnevusega.

Parimate soovidega

Cindy Sutton, MTNS-i asutaja ja esimees alates 2009 kuni praeguseni

** Palun andke teada, kui te ei saanud *kõiki* loetletud esemeid...